

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 723/24
10.9.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Душанке Ђорђевић, председника већа, Јелене Шкулић и Душана Агатоновића, чланова већа, уз учешће саветника Јелене Каличанин Војновић, као записничара, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ и др., одлучујући о жалби јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду Кт.бр.413/23 од 08.05.2024. године, жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Думнића и жалби браниоца окривљеног ББ, адвоката Филипа Филиповића, изјављених против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.517/23 од 10.04.2024. године, у седници већа одржаној у присуству окривљеног АА и његовог браниоца адвоката Николе Думнића, те одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, дана 10.09.2024. године, донео је следећу:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Думнића и жалба браниоца окривљеног ББ, адвоката Филипа Филиповића, па се пресуда Вишег суда у Београду К.бр.517/23 од 10.04.2024. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.517/23 од 10.04.2024. године, окривљени АА, је оглашен кривим због извршења једног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, те је осуђен на казну затвора у трајању од 3 године и 3 месеца у коју ће се урачунати време проведено у притвору. Истом пресудом окривљени ББ је оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, те осуђен на казну затвора у трајању од 7 месеци у коју ће се урачунати време проведено у притвору. На основу члана 83 КЗ према окривљеном АА изречена је мера безбедности обавезног

лечења наркомана, за коју је одлучено да ће се извршити у заводу за извршење казне или одговарајућој здравственој установи или другој специјализованој установи и трајаће док постоји потреба за лечењем али не дуже од 3 године, а време проведено у установи на лечењу урачунава се у казну затвора. Надаље је, у смислу члана 87 КЗ у вези члана 246 став 8 и члана 246а став 5 КЗ, од окривљених мером безбедности одузимања предмета одузета опојна дрога код њих пронађена, и то од окривљеног АА, опојна дрога хероин укупне нето масе 110,35 грама, смеша парацетамола и кофеина укупне нето масе 102,25 грама и електронска вагица сиве НН боје, а од окривљеног ББ, опојна дрога хероин укупне нето масе 0,71 грама као предмет извршења кривичног дела. Окривљени су обавезани на плаћање трошкова кривичног поступка и судског паушала у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Против ове пресуде благовремене жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду Кт.бр.413/23 од 08.05.2024. године, због одлуке о кривичној санкцији са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи пресуду и окривљеном АА изрекне казну затвора у трајању од 4 године и 3 месеца, а окривљеном ББ изрекне казну затвора у трајању од 1 године и 2 месеца односно да пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Никола Думнић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичним санкцијама и другим одлукама, са предлогом да Апелациони суд у Београду уважавањем жалбе браниоца окривљеног преиначи пресуду у погледу правне квалификације и одлуке о кривичним санкцијама тако што се окривљеном изриче блажа казна или донесе решење којим ће усвајањем жалбе браниоца, окривљеном укинути пресуду и предмет вратити првостепеном суду на поновно одлучивање, или донесе пресуду којом ће усвајањем жалбе браниоца окривљеног преиначити пресуду у погледу одлуке о казни тако што ће окривљеном изрећи блажу казну;

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Филип Филиповић, због одлуке о кривичној санкцији и другим одлукама, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи пресуду, окривљеног огласи кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ и изрекне окривљеном казну затвора у краћем временском трајању и ослободи га од обавезе да накнади Вишем суду у Београду трошкове кривичног поступка и судског паушала.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва је у поднеску Ктж.бр.767/24 од 26.06.2024. године, изнео предлог да се жалба јавног тужиоца усвоји као основана и пресуда преиначи на у тој жалби предложен начин, а да се жалба бранилаца окривљених АА, адвоката Николе Думића и ББ, адвоката Филипа Филиповићу одбију као неосноване.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у присуству окривљеног АА

и његовог браниоца адвоката Николе Думнића, те одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду на којој је размотрио целокупне списе, заједно са ожалбеном пресудом и изјављеним жалбама, пресуду испитао у смислу одредбе члана 451 ЗКП, у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, имајући притом у виду и наводе јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду из цитираног поднеска нашао:

-жалбе су неосноване.

Према налажењу Апелационог суда у Београду неосновано се жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Думнића, износи теза о томе да је пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 1 ЗКП, будући да је пресуда према ставу овог суда, како у изреци тако и у образложењу јасна и разумљива, не садржи нејасноће нити противречности, а суд је о свим чињеницама важним за доношење правилне и на закону засноване пресуде дао јасне и аргументоване разлоге које у свему као правилне прихвата и овај суд.

У жалби браниоца окривљеног се понављају наводи одбране првостепеног поступка те инсистира на тези о томе да је пресуда заснована на доказима на којима се према одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати, а без тих доказа пресуда очигледно не би била донета. Наиме, пресуда је заснована на записнику о претресу стана и других просторија на адреси ... бр. ... а овај претрес је према ставу жалбе извршен супротно одредбама чланова 155, 156, 157, 158, 159 и 160 Законика о кривичном поступку, који регулишу материју претресања те су стога сви докази који су проистекли из ове незаконите радње такође незаконити. Наиме, током поступка је утврђено да претресању стана и других просторија нису присуствовала два сведока како је то првостепени суд погрешно закључио, јер из исказа сведока ВВ и исказа сведока ГГ следи да они нису присуствовала претресу већ да су их полицајци одвели у собу код окривљеног АА и показали им некакву кесицу, а затим од сведока тражили да потпишу записник и рекли да записник сведочи о томе да полицајци из куће нису ништа узели, те сведоцима нису понудили да записник прочитају.

Цитирани жалбени наводи су од стране Апелационог суда у Београду оцењени као без утицаја на другачију одлуку суда у овој кривичноправној ствари. Ово због тога што из доказа у списима произлази да је претресање стана и других просторија окривљеног АА у конкретном случају извршено без наредбе судије за претходни поступак, записнички је констатовано да је претресање обављено на основу одредби члана 160 ЗКП, те да су овлашћена службена лица на основу одредбе члана 158 став 1 ЗКП без наредбе суда ушле у стан и друге просторије АА, ради непосредног хапшења АА због кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ.

Одредбом члана 158 КЗ је прописано да јавни тужилац или овлашћена службена лица полиције могу изузетно без наредбе суда ући у стан и друге просторије и без присуства сведока предузети претресање стана и других просторија или лица која ту затекну, ако за то постоји сагласност држаоца стана, ако неко зове у помоћ, ради непосредног хапшења учиниоца кривичног дела, ради извршења одлуке суда о

притварању или довођењу окривљеног или ради отклањања непосредне и озбиљне опасности за људе или имовину.

Из доказа у списима произлази да су полицијски службеници извршили претрес стана окривљеног АА ради хапшења учиниоца кривичног дела, односно на основу одредбе члана 158 став 1 тачка 3 ЗКП, а следом које законске одредбе није ни постојала обавеза да се претрес изврши уз присуство два сведока.

Према налажењу овог суда како из доказа у списима произлази да је након обављеног претреса и сачињавања записника о претресању стана и других просторија МУП РС, ДП ПУ за Град Београду УКП Четврто одељење од 09.10.2023. године, судији за претходни поступак поднет извештај, у смислу одредбе члана 160 ЗКП, то је према налажењу овог суда супротно жалбеним наводима браниоца окривљеног приликом предузимања претресања, у свему поштована законом предвиђена процедура, сачињен је записник који садржи све потребне елементе и у складу је са закоником о кривичном поступку и без примедби је потписан од стране окривљеног АА.

Жалбени наводи браниоца окривљеног АА да је окривљени претрпео полицијску тортуру критичном приликом о чему сведочи лекарска документација у којој су констатоване повреде које му је том приликом полиција нанела, због чега је и потписао потврду о привремено одузетим предметима иако у њој нису наведени предмети који су од окривљеног одузети, Апелациони суд у Београду, је оценио као без утицаја на другачију одлуку суда у овој кривичноправној ствари.

Наиме, првостепени суд је оценом доказа, односно исказа полицијских службеника који су интервенисали критичном приликом, те исказа сведока очевидаца акције полиције, ВВ и ГГ, утврдио да је окривљени критичном приликом бежао, односно покушао да побегне, због чега су полицајци и викали: “Стани, матори”, те да је приликом покушаја бекства пао и тада се ударио. Надаље, ни сам окривљени се није пред судом бранио тако што је признао да је неовлашћено ради даље продаје држао опојну дрогу, те да је то признање последица претрпљене тортуре, већ се пред јавним тужиоцем бранио ћутањем и своју одбрану није желео да износи, а касније је конципирао одбрану у којој је негирао да је опојну дрогу држао ради даље продаје, али ниједног момента није у одбрани спорио да је од њега одузет херион, пронађен у фрижидеру, и то 12,11 грама опојне дроге херион, а која је од окривљеног привремено одузета уз потврду о привремено одузетим предметима, коју је окривљени и потписао.

Стоји чињеница да је овом потврдом констатовано да је од окривљеног привремено одузета и опојна дрога херион у количини од 98,24 грама, у смеши са парацетамолом и кофеином, која је пронађена на поду у помоћној просторији, те 102,55 грама парацетамола и кофеина, које супстанце редовно служе за увећање масе опојне дроге, које су пронађене у металној кутији на бетонској стази поред зида дневне собе, а да је окривљени у својој одбрани негирао да ови предмети њему припадају, износећи тезу о томе да је херион у шупи и парацетамол на стази оставило неко друго, њему непознато лице, али су ови наводи одбране, и према ставу овог суда, правилно од стране првостепеног суда оцењени као усмерени на умањење кривице. Наиме, првостепени суд је правилно утврдио из исказа сведока ГГ, која живи у кући која је

поред куће у којој живи окривљени, дакле у истом дворишту, да је предметно двориште ограђено, да оно има капију која се не закључава, али да због деце она ставља резу, да је реза стално намакнута, осим када неко од гостију то заборави, што је јако ретко, при чему је и навела да никада није видела да било ко улази у двориште и шупу, док је сведок ВВ навео да је у двориште, у коме се налази његова кућа и кућа окривљеног АА, мало, да је исто ограђено малом оградом, да има малу капију, да се поред куће у дворишту налази објекат од цигала који личи на шупу, а који се налази иза куће, да ту скоро нико никада не пролази и да никад није видео непознате људе да улазе у двориште. Дакле, овакви наводи испитаних сведока директно оповргавају одбрану окривљеног АА о томе да је неко друго лице, а не он, држао опојну дрогу хероин нето масе 98,24 грама, у дворишту окривљеног, у шупи која се налази иза његове куће, као и металну кутију са 102,55 грама парацетамола и кофеина, на бетонској стази поред зида дневне собе.

Ово тим пре што је према налажењу овог суда, нелогично да је окривљени услед претрпљене тортуре, односно задобијених батина од стране полиције, потписао потврду о привремено одузетим предметима, у којој је тачно наведено да је од њега одузет хероин, пронађен у фрижидеру, али да је нетачно наведено да је од њега одузет и хероин који је пронађен у шупи и парацетамол и кофеин са бетонске стазе из дворшта, јер је нелогично да полиција, како се то одбраном имплицира, неосновано захтева од окривљеног да потпише потврду о привремено одузетим предметима, који делимично њему припадају, а делимично не, будући да је за инкриминацију кривичног дела за које се окривљени терети, довољно постојање неовлашћеног држања ради даље продаје само хероина у фрижидеру, и нелогично је да је полиција, са тим у вези, од окривљеног захтевала да потпише предмете који њему не припадају, те да је у том смислу према окривљеном и примењивала силу у виду батина, које су за последице имале повреде које је окривљени задобио.

Према ставу овог суда, неосновано се жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Думнића, износи теза о томе да опојна дрога пронађена код окривљеног није намењена за даљу продају, већ за личну употребу, будући да је првостепени суд правилно, имајући у виду количину опојне дроге која је код окривљеног пронађена и која вишеструко превазилази дневне, недељне и месечне потребе окривљеног, код чињенице да је код њега пронађена и смеша кофеина и парацетамола, која редовно служи за уваћање масе опојне дроге и вагица за прецизно мерење, односно предмети који су карактеристични за трговце опојном дрогом, правилно закључио да окривљени предметну опојну дрогу јесте држао ради даље продаје, због чега се у његовим радњама стичу сви, како субјективни, тако и објективни елементи једног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, за који изреком пресуде, супротно жалбеним наводима браниоца окривљеног, правилно и оглашен кривим.

Пресуда се у делу одлуке о казни спори, са једне стране жалбом јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, тезом о томе да су окривљени АА и окривљени ББ, благо кажњени, јер је суд пренаглашен значај дао утврђеним олакшавајућим околностима, што је резултирало благом казном, те са друге стране, жалбом браниоца окривљеног ББ, адвоката Филипа Филиповића, у коме је истакнуто да је окривљени

строго кажњен, јер суд није довољно ценио дато признање, изражено стварно и искрено кајање, те жалбеним наводима браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Думнића, о томе да је окривљени строго кажњен, али је Апелациони суд у Београде ове жалбене наводе оценио као неосноване.

Наиме, према ставу овог суда, пресуда у делу одлуке о казни је правилна и на закону заснована, а суд је приликом доношења одлуке о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном АА и окривљеном ББ, правилно утврдио и адекватно ценио све околности из члана 54 КЗ, које утичу на то да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена. Као олакшавајуће околности на страни окривљеног АА, суд је правилно ценио и његову животну доб, односно чињеницу да је реч о лицу старије животне доби, нарушено здравствено стање, односно околност да окривљени болује од више тешких болести, као што су туберкулоза, хепатитис Ц, цироза јетре, док је као отежавајућа околност правилно цењена ранија вишеструка осуђиваност окривљеног, и то за истоврсно кривично дело као што је оно за које је сада оглашен кривим, па је првостепени суд правилно, ценећи степен кривице и јачину повреде и угрожавања заштићеног добра, закључио да ће се сврха кажњавања и изрицања кривичних санкција које су предвиђене одредбама чланова 4 и 42 КЗ, према окривљеном АА остварити осудом на казну затвора у трајању од 3 године и 3 месеца, а у коју ће бити урачунато време проведено у притвору.

Имајући у виду налаз и мишљење судског вештака др Светислава Мишковића, из ког је утврђено да је окривљени АА лице које испуњава дијагностичке критеријуме за синдром зависности од хероина, да се у време извршења кривичног дела налазио у фази зависности од хероина и под дејством наведене опојне дроге, те да се његове способности да схвати значај свога дела и могућност да управља поступцима, биле смањене али не и битно, те да због озбиљне опасности да ће услед зависности од употребе опојних дрога и даље вршити кривична дела, предложио суду да окривљеном изрекне меру безбедности обавезног лечења наркомана, правилно је првостепени суд на основу одредбе члана 83 КЗ, окривљеном изрекао меру безбедности обавезног лечења наркомана, за коју је одлучио да ће се извршити у заводу за извршење кривичне санкције, или одговарајућој здравственој установи, или другој специјализованој установи, и трајаће док постоји потреба за лечењем, али не дуже од 3 године.

Надаље, приликом доношења одлуке о врсти и висини кривичне санкције према окривљеном ББ, првостепени суд је правилно као олакшавајуће околности ценио дато признање, док је као отежавајућа околност правилно цењена раније вишеструка осуђиваност за исто кривично дело, па је првостепени суд даље ценећи степен кривице, јачину повреде и угрожавања заштићеног добра, правилно окривљеног ББ осудио на казну затвора у трајању од 7 месеци у коју ће му се урачунати време проведено у притвору.

Према ставу овог суда, овако изречене кривичне санкције према окривљенима АА и ББ, сваком понаособ, су адекватне, како тежини извршених кривичних дела, тако и личностима окривљених као извршилаца, и њиме ће се постићи сврха кажњавања и изрицања кривичних санкција које су предвиђене одредбама члана 4 и 42 КЗ-а, односно, довољно ће се утицати на окривљене да убудуће не врше оваква и слична

кривична дела.

Како је првостепени суд окривљене АА и ББ огласио кривима због извршења кривичног дела, то је правилно на основу одредбе члана 264 ЗКП, у вези члана 261 став 2 ЗКП, окривљене обавезао на плаћање трошкова кривичног поступка и судског паушала, правилно закључујући да плаћањем трошкова и судског паушала неће бити доведена у питање егзистенција окривљених и лица која су они по закону дужни да издржавају, због чега су и жалбени наводи браниоца окривљеног ББ, којима се спори правилност пресуде у делу одлуке о трошковима, оцењени као неосновани.

Следом свега реченог, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци, на основу одредбе члана 457 ЗКП.

**Записничар-саветник
Јелена Каличанин Војновић, с.р.**

**Председник већа-судија
Душанка Ђорђевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић